

заедно съ панагюрскитѣ представители, между които бѣхъ и азъ. Придружаваха ни свещеникътъ отъ с. Баня, попъ Груйо и още 5—6 души избрани юнаци. На край село ни чакаха 15—20 души момци, всички конници, които увеличиха свитата ни.

Г. Бенковски

Всички бѣхме окичени съ орѹжие. Но най-много бѣше окиченъ попъ Груйо. Той бѣше припасалъ дълга сабя, която часъ по часъ вадѣше и въртѣше надъ главата си. Два пищофа бѣха затѣкнати на пояса подъ джубето му. Кръстътъ му бѣше стегнатъ съ коженъ поясъ, на който бѣха накачени паласки, арнаутски пиринчени кутии за барутъ и др. Между орѹжието на пояса му се подаваше червенъ *патрахилъ* и черковенъ *требникъ*.

Докато отминемъ отъ Панагюрище, всички мълчахме. Но щомъ стѣгнахме вече въ раззеленилата се гора, дружината се провикна, та запѣ.

Споредъ разказа на нашитѣ водачи, само презъ една-две пѣтеки могло да се стигне до това чудно мѣсто — Оборище. Тѣзи пѣтеки били завардени отъ силна стража на нѣколко мѣста. Длъженъ съмъ да кажа, че презъ тази паметна нощъ на Оборище имаше, освенъ народнитѣ представители и стражата,